

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírllevele - 2011. Böjt-Húsvét

EVANGÉLIKUS BÖJT

Sokan teszik fel a kérdést: Milyen az evangélikus Böjt? Talán azért, mert Böjt van, és mintha ebben nem lenne rögzített álláspontja egyházunknak. Vagy másról van szó?

Kedves Testvérem! Miben más életedben ez az időszak, mint a többi? VAN böjtöd? Kell valamit tenni, valamiről elgondolkodni? Fontos? Élet-kérdés? ÖRÖK ÉLET-kérdés?

Nagy a baj? – kérdezte valaki elkeseredett szolgatársától, látva annak belső harcait, vívódásait, küzdelmét, hogy valami nincs rendben az életében. S mielőtt a kérdezett válaszolhatott volna, hozzátette: ÜDVÖSSÉGED MÚLIK RAJTA?

Valóban, mire jó a Böjt? Milyen a jó Böjt?

Gyermekkori emlékem, hogy nem szerettem a böjti időt. Lemondásról szólt, nehézségekről, szenvedésről, halálról. Nem értettem! Tudtam, Isten akarata az, hogy Jézus elinduljon azon az úton, melynek állomásait, küzdelmeit leírja a Biblia, de a miértet nem értettem. Gyermekfejjel reméltem, hogy egyszer nem a keresztes vereségével, szomorúságával fejeződik be a történet, hanem – mint a mesékben – jó véget ér. Felnőttként akarom érteni, s még inkább elfogadni Isten akarátát. Már nem is az értem történt húsvéti eseményben, hanem saját dolgaiban. Hogy mit kell tennem? Válaszolni! Megtalálni a böjt adta lehetőségben a feladatot.

Böjtöt gyakorolni nem tudó és nem is akaró korunkban, amikor csak a külsőségek látszanak, azt hisszük, hogy ez a legfontosabb: a külsőség. Pedig a méregtelenítés, a hús elhagyása, a lemondás a vigalmakról csak kellékek. Mi akadályozza a tisztánlátást, a kapcsolatot Istennel? Nagyon olcsó válasz erre az, hogy ne egyél negyven napig húst, és akkor igazi a böjtöd.

Kedves Testvér! Feladatot adok – lehetőséget kínálok. Írd ide a felajánlásodat:

.....
(Például: több csend, jobban odafigyelek másokra, valakiért sokat imádkozom). Miről tudsz lemondani, hogy közelebb juss HOZZÁ? Miről kell lemondani, mit ajánlasz fel, hogy közelebb tudjon lépni életedhez?

Rossz böjti gondolat az, amely azt sugallja: Isten elvenni akar. Ezt kell tennem, arról le kell mondanom, összeszorított fogakkal, megfeszülő izmokkal, szomorú, beesettre fogyott arccal, hogy mindenki lássa. Ő adni akar, Böjtben is!

Mitől evangélikus a Böjt? Milyen az evangélikus Böjt? Olyan, amilyent evangélikus létedben megélsz és gyakorolsz. Ugye van, lesz ilyen Reá figyelő, belőled áradó, erőt gyűjtő, célt látó, örök életre készítő utad? Az Úr ezt akarja megadni a keresztyúton és a te utadon is. Erre hív, s tudd, ott van veled most is. A keresztes hordozásánál és a célnál is, amikor majd minden jóra fordul. Kegyelemből és mindig élő szeretetből. Neked. Így legyünk övéi, a szerető, felkaroló Krisztuséi.

Akarod érteni, miért indul el Jézus, miért ragaszkodik a kereszteshez? Az életét száll harcba, hogy minket megmentsen az élet elhordozhatatlan keresztesjeitől, hogy reményt adjon: a földi élet csak egy állomás az ember életében és annak vége nem végállomás.

Kis János

BÖJT – BŰNBÁNAT

Az értelmező szótár szerint a böjt „meghatározott napokra előírt csökkentett táplálkozás, illetve hűvéstől tartózkodás, koplalás, éhezés”. Ez a legősibb gyógy mód. Ma az emberek ezt rendszerint fogyás céljából vagy egészségi okokból alkalmazzák. A magyarázó jegyzetekkel ellátott Biblia szerint: „Az evésről és ivásról való lemondást Izraelben vezeklésként gyakorolták az emberek a maguk és mások bűneiért, de tartózkodtak a táplálkozástól gyász esetén is vagy az imádság támogatásaként.” Évfordulók ünneplésére is bevezettek böjti napokat. Az Újszövetségben olvassuk, hogy Jézus a pusztában negyvennapos böjttel készült nyilvános fellépésére. Tanítványai esetében Jézus nem írta elő a böjtöt: „*Vajon böjtölhet-e a népszép, amíg velük van a vőlegény?*” (Mk 2,19) Pál apostol az önfegyelmzés eszközeként említette a böjtölést.

A mi korunkban a böjt az egyházi esztendőnek hamvazószerdától húsvétig terjedő időszaka. A vasárnapok nem számítanak böjti napnak, így Jézus negyvennapos böjtjével azonos ideig tart a keresztyének által ünnevelt Böjt. A különböző egyházak, de még az egy felekezetekhez tartozó egyháztagok sem egyformán élik meg ezt a 40 napot. Általában több elcsendesedés, imádság, fogadalom jobbulási szándékkal, étkezési szokások – különösen nagypénteken – jellemzik ezeket a heteket.

Mi is a legfontosabb ajándéka a böjtnek? Az Atya megmutatja nekünk határtalan szeretetét: feláldozza értünk egyetlen szent Fiát, akinek nem volt bűne, aki keresztfára viszi a mi bűneinket. Jézus Krisztus is példát mutat nekünk életével, halálával abban, hogy milyen az igazi szeretet. „*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adjá barátaiért*” (Jn 15,13) – mondja Jézus. Tudja, hogy milyen szenvedés vár rá rá, mégis vállalja az egész emberiségért, személy szerint értem is. Ő a mi Megváltónk. „Mindazt, mit Jézus eltűrtél helyettem, én érdemeltem.” (Evangélikus Énekeskönyv 198. éneke)

„Isten szeretetének arcát sehol e világon olyan tisztán, olyan világosan meg nem láthatjuk, mint a megborzasztó, a véres, a csúf goltogai kereszt mögött. Ezért kell eléje mennünk és alatta megállnunk. Ezért áll a kereszt. Odavár minket.” (Ordass Lajos: A keresztfá tövében) „Az Úr szent Bányára teszem le bűnömöt, s ott a kereszt aljába békességet lelek.” (427. ének)

Fontos őszintén végiggondolni, bevallani mindent, ami vádol, nyugtalanít, amit másképp kell tennünk életünk további részében. Tanuljuk meg egymásban szeretni Jézust, önzetlenül figyelni a másikra, törődni egymással, gyümölcsöző életet élni. Kéri Jézus: „Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen fényedből fény sugar az életem” (389. ének). Jó lenne, ha az év minden napján tudnánk „böjti csendben” számot adni és a jobbuláshoz segítséget kérni! „Oda kell állnunk a mi Urunk elé, hogy kegyelmével szüntelenül tisztogasson minket, hogy egyre tisztábbak, szentek, azaz egyre teljesebben övéi lehessünk. Ez az odaállás a mi feladatunk, a többi az Ő kegyelmének a csodája. Ő kezdte el bennünk a munkát, s Ő az, aki Szentlelke által be is fejezi majd bennünk, hogy életünk legyen.” (Sefcsik Zoltán)

Fontos számunkra, hogy nagypéntek után húsvét következik, ez Isten szeretetének további bizonyítéka, a mi feltámadásunk és üdvőségünk biztosítéka.

NEM MESE EZ, GYERMEK!

- Mesélj! – kértem régen nagymamámat minden vasárnapi ebéd után.

- Miről?

- Hát a háborúról.

- Nem mese ez, gyermek! – jött a már megszokott válasz. Azután a megszokott történetek: a katonaruha zsebében, dédipapa szíve fölött tartott meglőtt Bibliáról, mely életet mentett – nem csak fizikait; kiégett, összeomlott házakról és emberi életokról. S olyan dolgokról, amiről a saját gyerekének még nem mesélhetett azokban a kemény években. Mert ha a kislány elkotyogja a szomszédoknak, hogy apuka papnak készült, akkor az komoly következményekkel járhatott volna.

- Csak azt kívánom, hogy a ti életekben ez soha ne ismétlődjön meg! – így fejezte be mindig.

Gyerekefjével még nem kérdeztem, mi az életünk? Mi az, mama, hogy az ember veszélybe is kerülhetett volna, mert titokban megkereszteltette a lányát? És engem miért nem, amikor pedig már lehetett volna? Egyáltalán miről szól a kereszt?

Később pedig már ő nem tudott válaszolni, mert előre ment... De válaszolt helyette Más. Azt mondta: „*Én vagyok az Élet.*” Ez a mondat mindent lecsupaszított, keresztút elé állított, akárcsak földi életeket a háború, hogy megkerülhetetlen válaszadásra késztesen a következő kérdésekben:

- Igaz vagy mese? Ki vagy Te valójában, Istenem?

- „*Én vagyok az Igazság.*”

- Mi a keresztaláldod? Egy próféta szenvedéstörténete? Alapműveltséghez tartozó tudás? Gyerekeknek átdolgozott bibliai mesék egyik – talán utolsó – fejezete, mely a feltámadást mint érthetetlen és elvontat teljesen nélkülözi? Egy értelmetlen emberi vég csupán, mint a háborúban?

Akkor, tizenöt évesen úgy éreztem, azt várja el tőlem a világ, hogy ezekre a felvetésekre bólogassak, mert az már aztán igazán intelligens, felnőtt gondolkodás, amire mindenki büszke lehet. De megváltásunknak ebből az igaz „meséjéből” hála Istennek nem sikerült kinőnöm, sőt sikerült inkább benne felnővekednem. Pedig majdnem húsz évre rá is még mindig gyerekeknek néznek, amiért annak hiszek, aki azt mondja magáról: „*Én vagyok az Út. Senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam.*”

Új értelmet nyerve visszacseng a régi hang a fülemben:

- Nem mese ez, gyermek!

- Igaz, mama. Csupán egy mese beteljesedéséért nem hiszem, hogy bárki vállalná értünk a kínhalált – teszem hozzá magamban.

M. Zs.

CSAK SEMMI PÁNIK. JÉZUS ÉL!

AZ ÜRES KALITKA

Az öreg George Thomas lelkészként szolgált egy New England-i városkában. Egy vasárnap nagy, üres kalitkával a kezében ment fel a szószékre és beszélni kezdett:

- Tegnap, ahogy a városban sétáltam, megláttam egy kisfiút, ahogy egy nagy kalitkát lóbált a kezében. A kalitka aljában három kis mezei madárka volt, dideregtek a félelemtől. Megszólítottam: Mit csinálsz ezekkel a madarakkal, fiam?
- Hazaviszem őket, incselkedek velük, kihúzom a tollaikat, hogy elkezdjenek verekedni egymással. Nagyon jól fogok szórakozni!
- Ha meguntad ezt, mit csinálsz velük?
- Szerzek egy macskát! Ők is szeretik a madarakat! Odaadom neki mindegyiket!

Egy pillanatig elgondolkoztam, majd megkérdeztem tőle:

- Mennyit kérsz ezekért a madarakért, fiam?
- Talán Ön megvenné? Nem is szépek! – csodálkozott.
- No, mennyit kérsz értük?
- 30 dollár! – vágta rá.

Belenyúltam a zsebembe és kifizettem az árat. A fiú eltűnt, én pedig a város szélén elengedtem a madarakat. Ezért ma a szószékre már az üres kalitkát hoztam.

Tudjátok, egy napon Jézus és a Sátán beszélgetett. A Sátán dölyfösen így szólt:

- Megszereztem az összes embert a földi világban. Olyan csapdát állítottam, aminek senki sem fog tudni ellenállni.
- Mit csinálsz velük? – kérdezte Jézus.
- Jól fogok szórakozni! Megtanítom őket arra, hogyan házasodjanak össze és hogyan váljanak el. Megtanítom őket arra, hogyan kell gyűlölni egymást, és nagy fájdalmat okozni egymásnak. Biztatom őket, hogy igyanak, káromkodjanak és szitkozódjanak. Megtanítom őket fegyvereket készíteni és ölni. Nagyszerű lesz! – lelkendezett.
- És ha mindezt megunod, mit teszel velük? – kérdezte Jézus.
- Megölöm őket – mondta a Sátán.
- Mit kérsz az életükért? – kérdezte Jézus.
- Ugyan, ezek az emberek értéktelenek! Gyűlölni fognak, nem lesznek hálásak neked. Meg fogod bánni ezt az üzletet!
- Mennyit kérsz értük? – kérdezte Jézus.
- A véredet kérem! Az egész életedet! A könnyeidet akarom!

Jézus így szólt: Megegyeztünk.

Aztán kifizette az árat. Így lettek szabadok az emberek.

A lelkész felemelte a kalitkát és lejött a szószékről.

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA - 2010. DECEMBER - 2011. MÁRCIUS

Énekkari találkozó

Január 15-én a református templomban énekkari találkozó volt, melyen közreműködött Méhes Balázs orgonaművész, valamint öt kecskeméti egyház kórusa. Az evangélikusok Bárdos Lajos *A szeretet himnusza* című művét énekelték.

Evangélikus-Református Teológiai Esték

Február és március elején került sor az idei teológiai előadásorozatokra. Az első három est témája a laikusok szolgálata volt. A gyülekezet akkor élő közösség, ha a tagjai is szolgálnak – mindenki azzal, amire elhívást kapott az Úrtól. Az előadók – a református *Köntös László* és *dr. Judák Endre*, valamint az evangélikus *Győri Gábor* – sok példát ismertettek.

A második sorozat a liturgiáról szólt. A reformátusoktól *Szabó Gábor* és *dr. Zalatnay István*, az evangélikusoktól pedig *iff. dr. Hafenscher Károly* volt az előadó. Az istentisztelet különleges a hívő emberek számára: a közösség (*communio*) megélésének alkalma, ahol fontos az igehirdetés (*predicatio*), a hitvallás (*credo*), az imádság (*oratio*) és Isten dicsőítése (*adoratio*). Ezek tartalmi és formai kérdéseiről gondolkodtunk együtt.

Ökumenikus Világimanap

Március 4-én közel százan gyűltünk össze a világimanapon, amikor Chilével ismerkedtünk meg. A mottó Jézus kérdése volt, amit az ötezer ember megvendéglésekor tett fel tanítványainak: Hány kenyerek van? Biztatást kaptunk, hogy azt a keveset, amink van, tegyük le Jézus kezébe és bőséges áldást tapasztalunk.

H. E.

Faragó Klára kiállítása

Gyülekezetünk Arany János utcai helyiségében rendszeresen helyet kapnak városunk képzőművészeinek kiállításai. A március 6-i istentisztelet után került sor Faragó Klára műalkotásai bemutatására. Akik eddig nem értették a nonfiguratív művészetet, azok számára rendkívül tanulságos volt Sitkei András tanár-festőművész megnyitója. A farostlemeze varázsolt anyagok – gipsz, merített papír – és a művész által alkalmazott színek magukkal ragadják a nézőt. Alkotásai – Terra, Natur Art – a természet materiális tényezőihez közelítik figyelmünket. Mindenhez, ami Isten teremtése és ajándéka.

Varga László díj lelkészünknek

Varga László (1910–2002) a Demokrata Néppárt volt politikusa, országgyűlési képviselője, a KDNP egyik újjászervezője születése századik évfordulójára emlékezett vissza a KDNP 2010. december 9-én a Piarista Gimnázium dísztermében. Varga László díjat kapott ekkor dr. Zombor Gábor, Bányai Gábor, dr. Semjén Zsolt, Nemeshegyi Péter, Zöld Lászlóné, Trepák Árpád (posztumusz), Hoffmann Rózsa és Regöczy István mellett Kis János is.

Ez az elismerés jelképes köszönet lelkészünknek a gyülekezetben végzett több mint két évtizedes munkájáért, a város közéletében annak keresztény arculata megformálásáért végzett munkásságának. A díj gyülekezetünk számára is kitüntető. Az emberi elismerés fontos, erőt ad a mindennapos munkában, de keresztényként Pál apostollal együtt valljuk: „nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra” (2Kor 4,18) kell tekintenünk.

Dr. Károlyfalvi József

GYEREKSZÁJ

A vasárnapi istentisztelet ideje alatt a gyermekek számára külön foglalkozást tartunk a lelkési hivatalban. Ott hangoztak el a következők.

- Mielőtt leülünk a templomban, lehajtjuk a fejünket és imádkozunk. Tudjátok-e, mit szoktunk olyankor mondani?
- Azt nem tudom, de anya akkor beszélget Istennel.

Kezdenénk alkalmunkat a közös imádsággal, de az egyik eleven kisfiú látványosan háttal fordít nekünk. Nem erőltetem, de tartva attól, hogy a többiek is követik a példáját, így reagálok: Nem baj, talán nem is tudja, hogy kell imádkozni, mutassuk meg neki! Mire az egyik kislány: Szerintem ő is tud imádkozni, csak most nem akar...

A gyerkőc először vesz részt az alkalmunkon, ezért elkérem az elérhetőségüket a szülő-től, aki aztán siet is csemetéje után. Az ajtóból még hallom: Apa, olyan jól éreztem ma-gam, szeretnék jönni máskor is. Ugye, beíratnál?

- Mi az az „Isten háza”? – hangzik a kérdés.
- Ott hagytuk apát...

Szeretne e-mailben értesítést kapni a gyülekezeti hírekről, eseményekről? Jelezze igényét: [hulejeniko@gmail.com!](mailto:hulejeniko@gmail.com)

ÜNNEPI ISTENTISZTELEK

Április 21-én (Nagycsütörtökön)

10 óraker Kecskeméten „Élet kenyere – élet itala” istentisztelet

Április 22-én (Nagypénteken)

10 óraker Kecskeméten – istentisztelet, 17 óraker Kecskeméten – passióolvasás

Április 24-én (Húsvét ünnepén)

9 óraker Helvécián, 10 óraker Kecskeméten, 14 óraker Kerekegyházán, 15 óraker Orgoványban – istentisztelet úrvacsorával

Április 25-én (Húsvét 2. napján)

9 óraker Kiskunfélegyházán, 10 óraker Kecskeméten – istentisztelet úrvacsorával

Aktuális gyülekezeti programok: <http://kecskemet.lutheran.hu/esemenyek>

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2011. Böjt-Húsvét. Készítette: Ardayné Kincses Márta, Hulej Enikő, dr. Károlyfalvi József, Kis János, Komlódiné Alföldi Erzsébet, Megyesi Zsófia

A Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1.

Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: kecskemet@lutheran.hu

janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com

Honlapunkról letöltheti a vasárnapi igehirdetés hangfelvételét: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035